

ஓம்
தத் ஸத்.

வஜ்ஜிரசூசிகை யுபநிடதம்

மூலமும் - உரைமூலம்

இது
வேத மொழிபெயர்ப்பு பாராசிரியர்
காசிவாசி - புரூஷாந்தி

சிவாநந்த யதீந்திர சுவாமிகள் அவர்களால்
தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமி சகஜாநந்தம் M. L. C.,
அவர்களால்

சிதம்பரம் நந்தனூர் கல்விக்கழகத்தின் சார்பாக
பிரசுரிக்கப்பட்டு

உலகப் பெரியார் மஹாத்மா காந்தியடிகளுக்கு
சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

சிதம்பரம் புருஷாந்தி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1934.

DEDICATED

TO

MAHATMA GANDHI.

PREFACE TO

“VAJRACHOOSIGAI” UPANISHAD

Translated by

“Kasivasi Sivananda Yadhindhrar”

There is only one God, one religion, one caste namely humanity, one salvation for the people of the several religions.

“There is only one caste and one God” says Kapilar the great saint.

“God is one and realize His existence” says Pattinathu Adigal, the great sanyasi who shunned this world and its Maya to attain the Supreme being.

“Whatever religion we pursue we see only the various aspects of the same one God” says the great saint Thayumanar. In answer to a query ‘How do you name God’, Thiruvvarulprakasa Vallal says “I would call him Buddha, Ayan, Narayanan, Aran, Adhisivam, Sadasivam, Sakthi Sivam, Paraman, Parapraman, Purity etc.”

II

Hence from the above quotations it is evident that the various differences seen by us are due to those who have not a clear vision of God and His greatness. Further Sruthis, Smirithis, Puranas and the great Rishis have expounded different ideas. But we are not able to find the truth from the untruth. The different ideas give room for argument. Of these several facts one cannot say which is the truth. Further the zeal for one's own faith and the selfishness are other reasons for the inability to realize the truth. Hence it is evident that those who follow these Sruthis, Smirithis, etc., will not in any way be benefitted by them. With this object in view Yudhishtira in Mahabaratha inquired "There are many Sastras, Sruthis and Smirithis and many Rishis. Whose word is to be taken by me as truth?"

Those who love mankind, those who are sympathetic, those who believe in truth, those who are pure in mind, in body and in action, those who devote their lives only to the service of mankind, are considered in all ages in all countries, in all sastras and in all religious faiths as greatmen, Gurus and Saints. They are believed to have seen God. Those who do not come under any of these are not worth remembering.

III

Hence the great Ramalinga Swamigal has aptly endorsed this idea in his poem. We believe that one among such greatmen is our revered Mahatma Gandhi. There were in the past, there are many at present, and there will be some in the days to come who waste their learning in vain argument, who think something and act contrary to their thought. But it is vain to discuss about them here.

Mahatma Gandhi is working for the Adwaita philosophy and he is striving to realize his cherished hopes. We are sure that the truth for which he strives will win.

Now the hindus are influenced by the satan called religious strifes; they are intoxicated with the liquor namely caste differences and in order to relieve them Mahatma Gandhi during his All India tour to eradicate untouchability has on 16th February 1934 visited Nandanar Mutt in response to the humble request of Swami Sahajanandha, M. L. C., In honour of his visit this great Upanishad "Vajra Choosigai" has been translated and humbly dedicated to him.

உரிமையுரை.

தெய்வ மொன்றே. தெள்ளிய மதழு மொன்றே. மக்கட் பிறப்பென்னுஞ் சாதியு மொன்றே. மிக்கச் சிறப்புற்ற மார்க்கமு மொன்றே. மெய்ப்பொருள் காணு முணர்வு மொன்றே. எச்சமயங்களுக்கும் முத்தியு மொன்றே என்பது அனைத்தின் துணிபாம். அதுபற்றியே,

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்றார். அவமாக்காது தவமாக்கி யென்றும் அருட்சித்திபெற்ற கபிலர். சமற்றும்,

“ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்றிரு” என்றார். கட்டெலாமறுத்துச் சுட்டெலாமொழித்த பட்டினத்தடி களும். அஃதன்றியும்,

“வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்துபார்க்கில் விளங்கு பரம் பொருளேதின் விளையாட்டல்லால், மாறுபடுங் கருத்தில்லை” என்றார். மாயுமாறின்றிய தவமுடைய தாயுமானும். அது தவிர்த்தும்,

“அம்பலத்தே நடிக்கும் பெருந்தகை யென்கணவர் திருப்பேர் புகலென்கின்றாய், அருகர்புக்தராதி யென்பேன் அயனென்பேன் நாராயணனென்பேன் அரனென்பேன் ஆதிசிவனென்பேன் பருகுசதா சிவமென்பேன் சத்திசிவ மென்பேன் பரமமென்பேன் பரப்பிரமமென்பேன் துரிய

உரிமையுரை.

நிறையென்பேன் சுத்தசிவமென்பேன்” என்றார். பெரு நெறிபிடித்து திருவருட் குடித்து அருமறைபடித்து அருட் பெருஞ்சோதியாராகிய திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரும்.

இதில் பலவகையான பேதங்காணப்படல், இடைப் பட்டாரின் அறிவாற்றலும், பின்னோரின் அறிவின் தெளி வின்மைபுமன்றி மற்றென்னை?

இவ்வாறே சுருதி, மிருதி, புராண முதலிய நூல் களும், முனிவர்களும், அநேகவகையான பேதங்களைக்கூறி யிருக்கின்றனர். அவைகளில் இது உண்மையென்று பிரித் துணர நம்மனோர்களால் முடியாமையானும் பிரிக்கப்புகின் மாறுபாட்டிலும் ஐயப்பாட்டிலும் வீழ்ந்து நிலைதடுமாறு வர்களாதலானும் அவைகளில் இதுவே பிரமாண மெனக் கூறுதற்குத் தோற்றமையானும், மதத்துவேடத்தாலும், குலத்தின் மேம்பாட்டைக் கைக்கொண்டதாலும், தந்நலங் கருதி யிருந்தார்கள் என்பது புலப்படுதலானும், அவர்களு டைய நெறிகள் இக்காலத்தைப்பற்றி நன்னெறியாமென் பது புலப்படாமையானும், அறிவுடையார்களுக்கும் அவை களை நோக்க மயக்கமே மிகுதிப்படலானும், அவைகளைக் கைக்கொண்டொழுகுவோர் நன்மையடைவார் என்பது ஐயப்பாடேயாம். அற்றுகவினன்றே,

மாபாரதத்தில், “சுருதிகளோ வெவ்வேறு. மிருதி களோ வெவ்வேறு. முனிவர்களோ ஒருவரல்லர். எவரு டைய வாக்குப்பிரமாணம்?” என்றார் தருமபுக்திரர்.

உரிமையுரை.

மற்றும், தயையும் சமபுத்தியும் சத்தியமும் வாக்கு மனதேகங்கட்கு ஒருமைப்பாடும் பேதமின்மையும் உண்மையுணர்வும் பிறருக்குதவிபுரிதலிற் பிரியமுடைமையும் உள்ளவரே பெரியார், ஆசிரியர், ஞானியார், அருளுடையார், கடவுளைக் கண்டவர் என, எந்நாட்டவர்க்கும், எந்நூற் களுக்கும், எம்மதத்தர்களுக்கும் ஒப்பமுடிந்ததாம். இவற்றினும் மாறானவர் போற்றத்தக்காரலர் என்பதே உண்மையுணர்ந்தாரின் உட்கிடக்கையாம். ஆகையாற்றான்,

“எத்துணையும் பேதமுற தேவ்வயிருந் தம்முயிர் போலெண்ணி யுள்ளே, ஒத்துரிமை யுடைவரா யுவக்கின்றூர் யாவரவ ருளந்தான், சுத்த சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம் புரியும் இடமெனயான் தேரிந்தேன் அந்த, வித்தகர்தம் அடிக்கேவல் புரிந்திடஎன் சிந்தைமிக விழைந்த தாலே.

என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். வராத முத்தியையடைந்த வள்ளலாராகிய இராமலிங்கசுவாமிகள்.

அத்தன்மைப் பெரியாரிற் பெரியார் நமது காந்தியடிகளே யென்பதை கடல்கூழ்ந்த வுலகில் கண்டறியாதாரிலர்.

காட்டி மறைத்தவரும், ஏட்டிலெழுதிவைத்தவரும், வாயால் விவாதஞ்செய்தவரும், உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசி உயர்வு பெறுகின்றவர்களும், முன்னும் பலரிருந்தனர். பின்னும் சிலரிருப்பர். இப்போதும் எண்ணிறந்தனருளர். அவர்களைப்பற்றி ஈண்டுப்பேசுதல் பயனற்றதென விடுக்க.

உரிமையுரை.

அத்துவிதமாகிய வேதாந்த மென்னுமோர் அரும் பெரும் நெறியில் தாமும் நடந்து பிறரையும் நடாத்துபவர் காந்தியடிகள் என்பது உண்மையன்றோ? சத்தியமே வெற்றியடையும்.

இப்போது, மதப்பேய் பிடித்துச் சாதியாகிய கட்டுகுடித்துத் தன்னுணர்வின்றி ஆடுகின்ற இந்தியமக்களுக்கு உண்மையுணர்வாகிய திருநீறுபோட உலகில் உலாவிவந்து பூநீமுகவூடு மாசிமீ 5-தேதியில்,

சிதம்பரம் நந்தனார் கல்விக்கழகத்தை நிறுவிய வரும், ஆதிதிராவிட குலோத்துங்கரும், எம். எல். சி. பட்டத்தவருமாகிய சுவாமி சகசாந்தா அவர்களின் கல்விச் சாலைக்கு எழுந்தருளிய “மகாத்மா காந்தியவர்களுக்கு” நந்தனார் கல்விக்கழகத்தின் சார்பாக இந்த வஜ்ஜிரசூசிகையுபநிடதம் எம்மால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

வேதமொழி பெயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி

சிவானந்தயதீந்திர சுவாமிகள்.

॥ ॐ ॥

वज्रसूचिकोपनिषत् ।

ॐ आप्यायन्तु ममाङ्गानि वाक् प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणि च ॥ सर्वाणि सर्वं ब्रह्मोपनिषदं माहं ब्रह्म निराकुर्यां मा मा ब्रह्म निराकरोदनिराकरणमस्त्वनिराकरणमस्तु तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते मयि सन्तु ते मयि सन्तु ॥ ॐ शान्तिः । शान्तिः । शान्तिः ॥

यज्ज्ञानाद्यान्ति मुनयो ब्राह्मण्यं परमान्द्रुतम् ।
तत्रैतत्ब्रह्मतत्त्वमहमस्मीति चिन्तये ॥
चित्सदानन्दरूपाय सर्वधीवृत्तिसाक्षिणे ।
नमो वेदान्तवेद्याय ब्रह्मणेऽनन्तरूपिणे ॥

ॐ वज्रसूर्चीं प्रवक्ष्यामि शास्त्रमज्ञान भेदनम् ।
दूषणं ज्ञानहीनानां भूषणं ज्ञानचक्षुषाम् ॥ १ ॥

ब्रह्मक्षत्रियवैश्यशूद्रा इति चत्वारो वर्णास्तेषां वर्णानां ब्राह्मण एव प्रधान इति वेदवचनानुरूपं स्मृतिभिरप्युक्तम् । तत्र चोद्यमस्ति को वा ब्राह्मणो नाम किं जीवः किं देहः किं जातिः किं ज्ञानम् किं कर्म किं धार्मिक इति ॥

तत्र प्रथमो जीवो ब्राह्मण इति चेत्तत्र । अतीतानागतानेकदेहानां जीवस्यैकरूपत्वात् एकस्यापि कर्मवशादनेकदेहसंभवात् सर्वशरीराणां जीवस्यैकरूपत्वाच्च । तस्मान्न जीवो ब्राह्मण इति ।

तर्हि देहो ब्राह्मण इति चेत्तत्र । आचाण्डालादिपर्यान्तानां मनुष्याणां पाञ्चभौतिकत्वेन देहस्यैकरूपत्वाज्जरा मरण धर्माद्धर्मादि-साम्यदर्शनाद्ब्राह्मणः श्वेतवर्णः क्षत्रियो रक्तवर्णो वैश्यः पीतवर्णः शूद्रः कृष्णवर्ण इति नियमाभावात् । पित्रादिशरीरदहने पुत्रादीनां ब्रह्महत्यादिदोषसंभवाच्च तस्मान्न देहो ब्राह्मण इति ॥

तर्हि जातिब्राह्मण इति चेत्तन्न । तत्र जात्यन्तरजन्तुष्वनेक जातिसंभवा महर्षयो बहवः सन्ति । ऋष्यशृङ्गो मृग्याः कौशिकः कुशात्, जाम्बूको जम्बूकात्, वाल्मीकी वल्मीकात्, व्यासः कैवर्तक-न्यकायाम्, शशपृष्ठात् गौतमः, वसिष्ठ उर्वश्याम्, अगस्त्यः कलशे जात इति श्रुतत्वात् । एतेषां जात्या विनाप्यग्रे ज्ञानप्रतिपादिता ऋषयो बहवः सन्ति । तस्मान्न जातिब्राह्मण इति ॥

तर्हि ज्ञानं ब्राह्मण इति चेत्तन्न । क्षत्रियादयोऽपि परमार्थ-दर्शिनोऽभिज्ञा बहवः सन्ति । तस्मान्न ज्ञानं ब्राह्मण इति ॥

तर्हि कर्म ब्राह्मण इति चेत्तन्न । सर्वेषां प्राणिनां प्रारब्ध-संचितागामिकर्मसाधर्म्यदर्शनात्कर्माभिप्रेरिताः सन्तो जनाः क्रियाः कुर्वन्तीति । तस्मान्न कर्म ब्राह्मण इति ॥

तर्हि धार्मिको ब्राह्मण इति चेत्तन्न । क्षत्रियादयो हिरण्यदातारो बहवः सन्ति । तस्मान्न धार्मिको ब्राह्मण इति ॥

तर्हि को वा ब्राह्मणो नाम । यः कश्चिदात्मानमद्वितीयं जातिगुणक्रियाहीनं षड्भिर्मषड्भावेत्यादिसर्वदोषरहितं सत्यज्ञानानन्दान-न्तस्वरूपं स्वयं निविकल्पमशेषकल्पनाधारमशेषभूतान्तर्यामित्वेन वर्तमानमन्तर्बहिश्चाकाशवदनुस्यूतमखण्डानन्दस्वभावमप्रमेयमनुभवैकवेद्य-मपरोक्षतया भासमानं करतलामलकवत्साक्षादपरोक्षीकृत्य कृतार्थतया कामरागादिदोषरहितः शमदमादिसंपन्नो भावमात्सर्यतृष्णाशामोहादि-रहितो दंभाहंकारादिभिरसंपृष्टचेता वर्तत एवमुक्तलक्षणो यः स एव ब्राह्मण इति श्रुतिस्मृति पुराणेतिहासानामभिप्रायः ॥

अन्यथा हि ब्राह्मणत्वसिद्धिर्नास्त्येव, सच्चिदानन्दमात्मानम-द्वितीयं ब्रह्म भावयेदात्मानं सच्चिदानन्दं ब्रह्म भावयेदित्युपनिषत् ॥
ॐ शान्तिः । शान्तिः । शान्तिः ॥

ஓம்.

தத் ஸ,௩

வஜ்ஜி ர சூசிகை யுபநிடதம்.

மூலமும் - உரையும்.

சாந்தி.

ஓம். ஆப்யாயந்து மமாங்காநி வாக்ப்ராணஸ் சக்ஷு: ச்ரோத்ர மதோ பலமிந் த்ரியாணிச, சர்வாணி சர்வம் ப்ரஹ்மோபநிஷதம் மாஹம் ப்ரஹ்ம நிராகூர்யாம் மாமா ப்ரஹ்ம நிராகரோத் அநிராகரணமஸ்து அநிராகரணமஸ்து ததாத்மநி நிரதே ய உபநிஷத்ச தர்மாஸ் தே மயி சந்து தே மயிசந்து.

ஓம். சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி:

ஓம். எனது அங்கங்களைப் பாதுகாப்பாற்றுக. வாசு பிராணன் ச்ரோத்திரம் மற்றும் ஆற்றல் இந்திரியங்கள் அனைத்தையும். அனைத்தும் உபநிடதப் பிரமமாம். பிரமத்தை யான் தள்ளமாட்டேன். பிரமம் என்னைத்தள்ளி விடற்க. நீக்காமையுளதாக நீக்காமையுளதாக. அந்த ஆன்மாவிலொருப்பட்ட உபநிடதங்களிலுள்ள தருமங்கள் எனவையோ, அவை என்பால் உளதாக என்பால் உளதாக.

ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி:

யஞ்ஞாநாத் யாந்தி முநயோ ப்ராஹ்மண்யம் பரமாத்துதம்
தத்ரைபத ப்ராஹ்மதத்வ மஹமஸ்மீதி சிந்தயே.

எழின்மிகு முனிவர் முன்பு வெதையுளத் துணர்தலாலே
அழிவிலா வியப்பு வாய்ந்த வந்தணர் தன்மையேய்ந்தார்
ஒழிவறப் பிரமந் தன்னை யொழிவிலா திலங்கு மாயை
இழிதர யானென் றன்னி யிதயத்தி லிருத்து வாமால்.

சித் சதானந்த ரூபாய சர்வதீ வ்ருத்தி சாக்ஷிணே
நமோ வேதாந்த வேத்யாய ப்ராஹ்மணே அநந்தரூபிணே.

உளதொளி யினிய தென்னு முருவம தாகி மற்றுங்
கிளர்மதி விருத்தி கட்டுக் கிலமறு சாக்ஷி யாகி டுறும்
அளவறு மறையின் சென்னி யறிந்திடப் பொருந்தி யென்
வளர்தரு மனந்த மென்னும் பிரமத்தை வணங்கு வாமால்.

உபநிடதத் தொடக்கம்
மந்திரம்.

(க)

ஓம் வஜ்ஜிரசூசிம் ப்ரவக்ஷ்யாயமி சஸ்த்ரமஞ்ஞாந பேதநம்
தூஷணம் ஞாந ஹீநாநாம் பூஷணம் ஞாநசக்ஷுஷாம்.

பதவுரை.

ஞானசக்ஷுஷாம் ஞானமென்னுங்கண் னுடையவர்களுக்கு
பூஷணம் துதியும்

ப்ராஹ்மண ஏவ
ப்ரதான இதி
வேதவசநாநுரூபம்
ஸம்ருதிபி ரப்யுக்தம்

பிராமணனே
மேலானவனென்று
வேதவாக்கையொத்து
மிருதிகளாலுங்கூறப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை.

பிராமணன், சஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என நான்கு வருணத்தவர்களுள்ளார். அவர்களுள் பிராமணனே சிறந்தவன் என வேதங்கள் கூறுவதுபோன்று மிருதிகளுள் கூறுகின்றன என்பதாம்.

(ஈ)

தத்ர சோத்ய மஸ்தி, கோ வா ப்ராஹ்மணோநாம, கிம்ஜீவ:?, கிம் தேஹ:?, கிம் ஜாதி:?, கிம் ஞாநம்? கிம் கர்ம? கிம் தார்மிக:?, இதி.

பதவுரை.

தத்ர
சோத்யமஸ்தி
கோ வா ப்ராஹ்மணோநாம
கிம் ஜீவ:?
கிம் தேஹ:?
கிம் ஜாதி:?
கிம் ஞாநம்?
கிம் கர்ம?
கிம் தார்மிக:?

அதில்
வினாவத்தக்கனவுண்டு
பிராமணன் யாவன்?
சீவனா?
தேகமா?
சாதியா?
ஞானமா?
கருமமா?
தருமஞ்செய்பவனா?

பொழிப்புரை.

பிராமணனே மேலானவன் என்ற அவ்விடயத்தில் வினாக்களுண்டு; அவை, பிராமணன் என்போன் சீவனு? அல்லது சரீரமா? அல்லது சாதியா? அல்லது ஞானமா அல்லது கருமமா? அல்லது தருமமா? என்பனவாம்?

(ச)

தத்ர ப்ரதமோ ஜீவோ ப்ராஹ்மண இதிசேத் தந்ந அதீதா நாகதா நேக தேஹாநாம் ஜீவஸ்யைக ரூபத்வாத், ஏகஸ்யாபி கர்மவசாத் அநேக தேஹ சம்பவாத் சர்வ சரீரா ணாம் ஜீவஸ்யைகரூபத் வாச்ச தஸ்மாந் ந ஜீவோ ப்ராஹ்மண இதி.

பதவுரை.

தத்ர	அவற்றுள்
ப்ரதமோ	முதலாவது
ஜீவோப்ராஹ்மண	சீவன் பிராமணன்
இதிசேத் தந்ந	என்பது கூடாது.
அதீத	போனவைகள்
அநாகத	வருபவைகள் என்னும்
அநேகதேஹாநாம்	அநேக சரீரங்களில்
ஜீவஸ்ய	சீவனுக்கு
ஏகரூபத்வாத்	ஒருவடிவாகலானும்
கர்மவசாத்	கருமவயத்தால்
ஏகஸ்யாபி	ஒருசீவனுக்கு
அநேகதேஹ	பலவகைச்சரீரங்கள்
சம்பவாத்	பொருந்துமாதலானும்

சர்வசரீராணாம்

எல்லாச்சரீரங்களிலும்

ஜீவஸ்ய

சீவனுக்கு

ரூபஏகத்வாச்ச

ஒருவுருவமேயாதலானும்

தஸ்மாத்

ஆதலின்

ஜீவோப்ராஹ்மண

சீவன் பிராமணன்

இதிந

என்பதில்லை

பொழிப்புரை.

சென்றவைகளும் வருபவைகளுமான பல சரீரங்களுக்குச் சீவன் ஒருவனேயாதலானும், ஒரே சீவனுக்குக் கருமவயத்தால் அநேகசரீரங்கள் வந்து பொருந்தலானும் சரீரங்களெல்லாவற்றிலுமுள்ள சீவன் ஒருவனேயாதலானும் சீவனே பிராமணன் என்பது பொருந்தாது.

(௫)

தர்ஹி தேஹோப்ராஹ்மண இதிசேத் தந்ந ஆசண்டாலாதி பர்யந்தாநாம் மநுஷ்யாணாம் பாஞ்ச பௌதிகத்வேந தேஹஸ்ய ஏகரூபத்வாத், ஜராமரண தர்மா தர்மாதி சாம்ய தர்சநாத் ப்ராஹ்மண: சுவேதவர்ண:, சுஷ்ரீயோ ரக்தவர்ணோ, வைசிய: பீதவர்ண: சூத்ர: க்ருஷ்ணவர்ண இதி நியமாபாவாத், பித்ராதி சரீரதஹநே புத்ராநீநாம் ப்ரமஹத்யாதி தோஷசம்பவாச்ச, தஸ்மாந் ந தேஹோ ப்ராஹ்மண இதி.

பதவுரை.

தர்ஹி ஆங்ஙனமாயின்
 தேஹோப்ராஹ்மண சரீரமேபிராமணன்
 இதிகேத் தந்ந என்பதும் பொருந்தாது
 ஆசண்டாலாதிபர்யந்தாநாம் சண்டாளன்வரையிலுள்ள
 மநுஷ்யாணம் மநிதர்களுக்கு
 பாஞ்சபௌதிகத்வேந ஐவகைப்பூதங்களின் காரியமான
 [தன்மையால்
 தேஹஸ்யவகரூபத்வாத் தேகம் ஒரேவடிவமாதலானும்
 ஜராமரண மூப்பிறப்பு
 தர்மா தர்மாதி புண்ணிய பாவமுதலிய
 சாம்யதர்சநாத் ஒப்பாய்க் காணப்படுதலானும்
 ப்ராஹ்மணோ சவேதவர்ண: பிராமணன் வெண்ணிறத்தன்
 க்ஷத்ரியோரக்தவர்ண: க்ஷத்திரியன் செந்நிறத்தன்
 வைசிய பீதவர்ண: வைசியன் மஞ்சள் நிறத்தன்
 சூத்ர க்ருஷ்ணவர்ண சூத்திரன் கருநிறத்தன்
 இதிரியமாபாவாத் என்னுநியதமின்மையானும்
 பித்ராதி தந்தை முதலியோர்களின்
 சரீரதஹநே உடம்பைச்சுகடுங்கால்
 புத்ராநீநாம் புதல்வன் முதலியோர்கட்கு
 ப்ராஹ்மஹத்யாதி பிராமணனைக்கொன்றது முதலிய
 தோஷசம்பவாத்ச தோடம்பொருந்துகின்றதாகையானும்
 தஸ்மாத் ஆகையால்
 ந, தேஹோப்ராஹ்மணஇதி சரீரம் பிராமணன் என்பது
 [பொருந்தாது.

பொழிப்புரை.

சீவன் பிராமணன் அல்லனெனின் சரீரமே பிராமணனெனில் அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? பிராமணன் முதல் சண்டாளன்ஈறான மக்களனைவருக்கும் பஞ்சபூதங்களின் காரியமானதாலும், சரீரம் ஒரே தன்மையாமாதலானும், மூப்பு, இறப்பு, புண்ணியம், பாவம் முதலியன அனைவருக்கும் ஒப்பாகவே காணப்படலானும், பிராமணன் வெண்மை நிறமுடையவன், சூத்திரியன் சிவப்பு நிறமுடையவன், வைசியன் மஞ்சள் நிறமுடையவன், சூத்திரன் கருப்பு நிறமுடையவன் என நியதமின்மையானும், பிதா முதலியோர்களின் தேகத்தைச்சடுவதில் அவர்களது புத்திரன் முதலியோர்கட்கு பிராமணனைக்கொன்றதோஷம் முதலிய பொருந்துமாதலானும், தேகம் பிராமணன் அல்லன் என்பதாம்.

(சு)

தர்ஹி ஜாதிர் ப்ராஹ்மண இதிசேத்தந்ந தத்ர ஜாத்யந்தர ஜந்துஷ்வநேக ஜாதி சம்பவா மஹர்ஷயோ பஹவ: சந்தி.

பதவுரை.

தர்ஹி	அற்றேறல்
ஜாதி	சாதியே
ப்ராஹ்மண இதிசேத்தந்ந	பிராமணன் எனின் அல்லன்
தத்ர	அவற்றுள்
ஜாத்யந்தர ஜந்துஷ்வ	வேறுசாதிப் பிறப்புக்களில்
அநேக ஜாதி சம்பவா	பலவகை சாதியாய்ப்பிறந்த
மஹர்ஷய:	மகரிஷிகள்
பஹவ: சந்தி	அநேகர் இருக்கின்றார்கள்

பொழிப்புரை.

சரீரம் பிராமணன் ஆகானேல் சாதியே பிராமணனாவன் எனின் அதுவுமன்று. என்னை? அவர்களுள் வேறு சாதி சந்துக்களிற் பிறந்த அநேக சாதிகளையுடைய மகரிஷிகள் இருக்கின்றார்கள் ஆதலின். அவர்கள் யாவர்களெனின்?

* ரிஷ்யசிருங்கோ ம்ருக்ய:, கௌசிக: குசாத், ஜாம்பூகோ ஜம்புகாத், வால்மீகோ வல்மீகாத், வ்யாஸ: கைவர்த்த கந்நிகாயாம், சசப்ருஷ்டாத் கௌதம:, வசிஷ்டஊர்வஸ்யாம், அகஸ்த்ய கலசே ஜாதஇதி சுருதத்வாத்.

பதவுரை.

ரிஷ்யசிருங்கோ	ரிஷிசிருங்கமுனிவர்
ம்ருக்ய:	மான்வயிற்றிற்பிறந்தவர்
கௌசிக:	கௌசிகரிஷி
குசாத்	தருப்பையிற்பிறந்தவர்
ஜாம்பூகோ	சாம்பூகரிஷி
ஜம்புகாத்	நரிவயிற்றிற்பிறந்தவர்
வால்மீகோ	வால்மீகரிஷி
வல்மீகாத்	புற்றிற்பிறந்தவர்
வ்யாஸ:	வியாசர்
கைவர்த்தகந்நிகாயாம்	மீன்வாணியக்கன்னிகை
	[வயிற்றிற்பிறந்தவர்
சசப்ருஷ்டாத்	முயலின் பிற்புறத்திற்பிறந்தவர்
கௌதம:	கௌதமர்

* “மான்மகன் அசலன் மான்மகன் சிருங்கி புலமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும் நரிமகன் நல்லனோ கேச கம்பளன் ஈங்கிவர் நங்குலத் திருடி கணங்களென்று” எனனும் மணிமேகலைப் பிரயோகத்தையுங் கவனிக்க.

வளிஷ்ட:	வசிட்டர்
ஊர்வஸ்யாம்	ஊர்வசுவயிற்றிற் பிறந்தவர்
அகஸ்த்ய:	அகத்தியர்
கலசே	சூடத்திற்பிறந்தவர்
இதி சுருதத்வாத்	என்று கேட்கப்படலின்

பொழிப்புரை.

மான்வயிற்றிற் பிறந்தவர் ரிஷிசுருங்கர், தருப்பையின்கண் பிறந்தவர் கௌசிகர், நரியினிடத்திற் பிறந்தவர் சாம்பூகர், புற்றிடத்துப்பிறந்தவர் வால்மீகி, மீன்வாணியப் பெண்ணிடத்துப் பிறந்தவர் வியாசர், முயலின் பின்பாகத்திற்பிறந்தவர் கௌதமர், ஊர்வசுவயிற்றிற் பிறந்தவர் வசிட்டர், சூடத்திற்பிறந்தவர் அகத்தியர் என, நூல்கள் கூறுகின்றனவாதலின் என்பதாம்.

ஏதேஷாம் ஜாத்யா விநாபி அக்ரே ஞானப்ரதிபாதிதா ரிஷய: பஹவ: சந்தி தஸ்மாந் ந ஜாதிர் ப்ராஹ்மண இதி.

பதவுரை.

ஏதேஷாம்	இவர்களுக்குள்
ஜாத்யாவிநாபி	சாதியின்றியும்
அக்ரே	முற்காலத்திற்
ஞானப்ரதிபாதிதா	ஞானமுடையார்களெனக் கூறப்பட்ட
ரிஷய:	மகரிஷிகள்
பஹவ: சந்தி	பலரிருக்கின்றனர்
தஸ்மாந்	ஆதலின்
ந ஜாதிர் ப்ராஹ்மண இதி	சாதியும் பிராமணன்
	[என்பது கூடாது

பொழிப்புரை.

இந்த மகரிஷிகளில் சாதியின்றி ஞானமுடையார் கள் முற்கூறப்பட்ட அநேகம் ரிஷிகள் இருக்கின்றார்கள். ஆதலின் சாதியே பிராமணன் என்பதும் பொருந்தாது.

(எ)

தர்ஹி ஞானம் ப்ராஹ்மண இதிசேத் தந்ந சூத்ரி யாதயோபி பரமார்த்த தர்சிந: அபிஞ்ஞா பஹவ: சந்தி தஸ் மாந்ந ஞானம் ப்ராஹ்மண இதி

பதவுரை.

தர்ஹி	அவ்வணமாகில்
ஞானம் ப்ராஹ்மண இதிசேத்	ஞானத்தைப் பிராமண
	[எனினிலோ
தந் ந	அது கூடாது
சூத்ரியாதயோபி	சூத்திரியர் முதலியவர்களும்
பரமார்த்த தர்சிந:	பரம்பொருளையுணர்ந்தவர்களாயும்
அபிஞ்ஞ:	பேரறிவுடையவர்களாயும்
பஹவ:	அநேகரிருக்கின்றார்கள்
தஸ்மா த்	ஆகையால்
ந, ஞானம் ப்ராஹ்மண இதி	ஞானமே பிராமணன்
	[என்பதும் பொருந்தாது

பொழிப்புரை.

சாதி, பிராமணன் அன்றாமெனினும் ஞானமே பிராமணன் எனினிலோ? அதுவுமன்று. என்னை? பரமான்ம தத்துவத்தை யுணர்ந்த பேரறிவாளர்களான சூத்திரியர் முதலியோர்களும் அநேகர் இருக்கின்றார்கள் ஆகையால் லென்க.

(அ)

தர்ஹி கர்ம ப்ராஹ்மண இதிசேத்தந் ந சர்வேஷாம்
ப்ராணிநாம் ப்ராரப்த சஞ்சிதாகாமி கர்ம சாதர்ம்ய தர்சநாத்
கர்மாபி:ப்ரேரிதா: சந்தோ ஜநா: க்ரியா: சூர்வந்தீதி தஸ்மாந் ந
கர்ம ப்ராஹ்மண இதி.

பதவுரை.

தர்ஹி	ஞானம் பிராமணன் அன்றமுமெனினும்
கர்ம ப்ராஹ்மண இதிசேத்தந் ந	கருமமே பிராமணன்
	[என்பதும்ன்று
சர்வேஷாம் ப்ராணிநாம்	எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
ப்ராரப்த	பிராரத்தம்
சஞ்சித	சஞ்சிதம்
ஆகாமி	ஆகாமியம் என்னும்
சர்வேஷாம் பிராணிநாம்	எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
கர்மசாதர்ம்ய தர்சநாத்	கருமங்கள் சமமாய்க்
	[காணப்படுதலின்
கர்மாபி:	கருமங்களால்
ப்ரேரிதா: சந்த:	செலுத்தப்பட்டவர்களாய்
ஜநா:	சனங்கள்
க்ரியா: சூர்வந்திஇதி	தொழில்களைச்செய்கின்றனர்
	[என்பதாம்
தஸ்மாத்	ஆகையால்
ந கர்ம: ப்ராமண இதி	கருமமே பிராமணன் என்பதும்
	[பொருந்தாது.

பொழிப்புரை.

ஞானம் பிராமணன் என்பது அமையாதெனினும் கருமமே பிராமணன் எனில் என்னை? எனிலோ, அதுவும், பொருந்தாது. என்னை? தேடிய கருமம், மேல்வருங் கருமம், இப்போது தொடங்கிய கருமம் என்னும் மூன்று கருமங்களும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஒப்பாகவே காணப்படுதலின். மற்றும் கருமங்களாலேவப்பட்டோராய், சனங்களனைவரும் தந்தந்தொழில்களைச் செய்கின்றார்கள் என்க. ஆகையால் கருமமே பிராமணன் என்பதும் பொருந்தாது.

(கூ)

தர்ஹி தார்மிகோ ப்ராஹ்மண இதிசேத் தந்ந, கூத்திரியாதயோ ஹிரண்யதாதாரோ பஹவ: சந்தி தஸ்மாந்ந தார்மிகோ ப்ராஹ்மண இதி.

பதவுரை.

தர்ஹி	அங்கனமாயின்
தார்மிகோ	தருமஞ்செய்கின்றவன்
ப்ராஹ்மண இதிசேத் தந்ந	பிராமணன் எனின் அது
	[வும் அமையாது
கூத்திரியாதய;	கூத்திரியன் முதலானோர்
ஹிரண்யதாதாரோ	பொன் தானஞ்செய்கின்றவர்கள்
பஹவ:	அநேகர்
சந்தி	இருக்கின்றார்கள்
தஸ்மாந்ந	ஆகையால்
தார்மிக:	அறஞ்செய்கின்றவன்
ப்ராஹ்மண இதிந	பிராமணன் என்பதும் அன்று

பொழிப்புரை.

கருமம் பிராமணன் அன்றெனில் புண்ணியஞ் செய்கின்றவன் பிராமணன் என்பது பொருந்துமென்னலும் அமையாது. என்னை? பொன்தானம் முதலிய புண்ணியஞ் செய்கின்ற கூத்திரியன் முதலியோர்களும் பலர்களிருத்தலின்,

(10)

தர்ஹி கோ வா ப்ராஹ்மணோநாம? ய: கஸ்சிதாத் மாநம், அத்வீதீயம், ஜாதிசூணக்ரியாஹீநம், ஷடீர்மி ஷட்பாவ வேத்யாதி சர்வ தோஷரஹிதம், சத்யரூனந்தான ந்தஸ்வரூபம், ஸ்வயம் நிர்விசுற்பம், அசேஷ கல்பனாதாரம், அசேஷ பூதாந்யந்தர்ம்யாமி த்வேநவர்த்தமானம், அந்தர் பஹிச்சாகாசவத் அநுஸ்யூதம், அகண்டானந்தஸ்பாவம், அப்ரமேயம், அநுபவைகவேத்யம், அபரோக்ஷதயா பாசமானம், கரதலாமலகவத் சாக்ஷாதபரோக்ஷீக்ருத்ய க்ருதார்த்ததயா, காமராகாதி தோஷரஹித:, சமமாதிசம்பந்நோ, பாவமாத்ஸர்ய தர்ஷ்ணசா மோஹாதிரஹித:, தம்பாஹந் காராதிபி ரஸம்பர்ஷ்ட சேதாவர்த்தத, ஏவமுக்தலக்ஷணோ ய: ஸ ஏவ ப்ராஹ்மணஇதி, ச்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணே திகாச நாமபிப்ராய: அந்யதாஹி ப்ராஹ்மண த்வ சித்திர் நாஸ்த யேவ.

பதவுரை.

தர்ஹி
கோவாப்ராஹ்மணநாம?

அவ்வாறாயின்
பிராமணன் என்பவன்
[யாவனெனின்?

ய: கஸ்சித்	எவனொருவன்
அத்விதீயம்	அத்துவிதமும்
ஜாதிகுண க்ரியாஹீநம்	சாதி, குணம், தொழில்
	[இன்றியதும்
ஷடீர்மி	இன்பதுன்ப முதலிய ஆறலைகள்
ஷட்பாவ	பிறத்தன்முதலிய ஆறுவிகாரங்கள்
இத்யாதி	இவை முதலிய
சர்வதோஷரஹிதம்	தோடங்கள் நீங்கியதும்
சத்யஞானாதந்தஸ்வரூபம்	சத்தியஞான அனந்தவடிவமும்
ஸ்வயம் நிர்விகல்பம்	இயல்பாகவே விகற்பமின்றியதும்
அசேஷகல்பநாதாரம்	ஆரோபமனைத்திற்கும் ஆதாரமும்
அப்ரமேயம்	பிரமாணத்தாலறியப்படாததும்
அநுபவைகவேத்யம்	அநுபவமொன்றானேயறியப்
	[படுவதும்
அபரோக்ஷதய பாசமாநம்	அபரோக்ஷமாய் விளங்கு
	[வதுமாகிய
ஆத்மாநம்	ஆன்மாவை
கரதலாமலகவத்	உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோன்று
சாஷ்டா தபரோக்ஷீக்ருத்ய	நேராயறிந்து
க்ருதார்த்ததயா	செய்ததின்பயனடைந்தோனாதலின்
காமராகாதி தோஷரஹித:	காமம், ராகம் முதலிய
	[தோடமற்றோனையும்
சமதமாதி சம்பந்ந:	புலன்மனம் அடக்கல் முதலிய
	[வுடையனாய்
பாவமாத்தர்ய	பாவனை பொருமை
தர்ஷணசா	காமம், ஆசை
மோஹாதி ரஹித:	மோகம் முதலிய இல்லோனாய்

தம்பாஹங்காராதிபி:	டம்பம் அகங்காசம் முதலிய [வைகளுடன்
அசம்ப்ருஷ்டசேதா	கூடாத மனமுடையவராய்
வர்த்தத	இருக்கின்றானே அதாவது
ஏவமுக் தலக்ஷணைய:	இத்தன்மைய இலக்ஷண
	முடையவன் எவனே
ச ஏவ	அவனே
ப்ராஹ்மண	பிராமணன் என்று
ச்ருதிஸ்ம்ருதி	சுருதி ஸ்மிருதி
புராணே திகாசாநாம்	புராண இதிகாசங்களுடைய
அபிப்ராய:	சுருத்தாம்
அந்யதாஹி	வேறுவகையினாலே
ப்ராஹ்மணத்வசித்தி:	பிராமணத்தன்மை பெறப்படலே
நாஸ்த்யேவ	இல்லை.

பொழிப்புரை.

மேற்கூறியவைகள் பிராமணன் அன்றாமெனின் மற்று பிராமணன் என்பவன் யாவன் எனிலோ? கூறுதும், அத்துவிதமும், சாதி குண கிரியைகளற்றதும், உண்டாதன் முதலிய ஆறு விகாரங்களின்றியதும், புலப்படல் முகலான தோஷங்கள் நீங்கியதும், உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம், அனந்தம் என்னும் வடிவமும், உண்மையாகவே விகற்ப மொழிந்ததும், எல்லாக்கற்பனைகளுக்கும் ஆதாரமும், பிரமாணங்களாலறியப்படாததும், அதுபவமாத்திரத்தானே யறியத்தக்கதும், பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்குவதுமாகிய பரமான்மாவை, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்று நேரேயுணர்ந்து, செய்தவற்றின் பயனையடைந்

தோனாதலின், காமமுதலிய குற்றங்களின்மை, பொறி புலனடக்கல் முதலிய குணமுடைமை, காமம், இச்சை முதலியன நீங்கற்றன்மை, டம்பம் ஆணவம்முதலியன வற்ற மனமுடைமை என்னும் இயல்புடையான் எவனோ அவனே பிராமணன் என்பது வேதம், ஸ்மிருதி, புராணம், இதிகாசம், என்பன முதலிய எல்லா நூல்களுக்கும் கருத்தாம். இஃதன்றி வேறுவிதமாக பிராமணத்தன்மையே பொருந்தாதென்பதாம்.

(கக)

சச்சிதநந்த மாத்மாநம் அத்விதீயம் ப்ரஹ்மம் பாவயேத், ஆத்மாநம் சச்சிதநந்தம் ப்ரஹ்மம் பாவயேத் இத்யுபநிஷத்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி:

பதவுரை.

சச்சிதநந்தம்	உண்மையறிவானந்தமாகிய
ஆத்மாநம்	ஆன்மாவை
அத்விதீயம்	அத்துவிதமாகிய
ப்ரஹ்ம பாவயேத்	பிரமமென்றுபாவிக்கவும்
ஆத்மாநம்	ஆன்மாவை
சச்சிதநந்தம்	உண்மையறிவானந்தமாகிய
ப்ரமபாவயேத்	பிரமமெனப்பாவிக்கவும்
இதி உபநிஷத்	உபநிடதம் முற்றும்

பொழிப்புரை.

சச்சிதநானந்தமாகிய ஆன்மாவை அத்துவிதப்பிரமாய்ப்பாவித்தல் வேண்டும், ஆன்மாவை சச்சிதநானந்த பிரமமாகப்பாவித்தல் வேண்டும்.

வ ஐ ஜி ர சூ சி கை யு ப நி ட த ம்
முற்றும்.

பதிப்பாசிரியர் உரை.

இந்நூல் பிரம்மஞானியே பிராம்மணன் என்று கூறுகிறது. இதனை வாசிப்போர் யாவரேனும் அவர் பிரம்மவிசாரஞ்செய்து பிராம்மணராவார்கள் என்னும் நன்ஞோக்கத்துடன் காசிவாசி - ஸ்ரீல ஸ்ரீ சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளின் கருத்துக்கிசைந்து இதை வெளியிட்டனன். அன்றி உலக வழக்கில் கூடும் ரிஷி புத்திரர்களான பிராம்மணர்களை குறை கூறும் நோக்கத்தானன்று என்பதறியத்தக்கது. ஆனால் இதுபோன்ற நூல் வெளிவருவதால் ஜாதிப்பிராம்மணர்கள் உண்மைப் பிராம்மணர்களாவார்கள். ஏனையோரும் ஞானத்தால் பிராம்மணர்களாவார்கள். ஆன்மவுணர்ச்சியுடைய அனைவரையும் நன்னிலையடைவிக்க வல்லதாம்.

A. S. சகஜாந்தம்.
